

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 maja 1972 r.

w sprawie powierzenia Państwowym Biurom Notarialnym w Dębnie i Gryficach prowadzenia ksiąg wieczystych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 1964 r. o przekazaniu państwowym biur notarialnym prowadzenia ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 41, poz. 278) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się prowadzenie ksiąg wieczystych w województwie szczecińskim:

- 1) Państwowemu Biuru Notarialnemu w Dębnie dla obszarów powiatów chojeńskiego i myśliborskiego,
- 2) Państwowemu Biuru Notarialnemu w Gryficach dla obszaru powiatu nowogardzkiego.

§ 2. Traci moc § 1 pkt 2 lit. b) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 czerwca 1965 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 26, poz. 177) w części dotyczącej powiatów chojeńskiego, myśliborskiego i nowogardzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1972 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*

143

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 maja 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) oraz w związku z § 1 pkt 8 i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze Korpusu Technicznego Pożarnictwa upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 82 § 1 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114).

2. Upoważnienia do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) komendant straży pożarnych — dla funkcjonariuszy Korpusu Technicznego Pożarnictwa pełniących służbę w wojewódzkiej (miejskiej miasta wyłączonego z województwa) komendzie straży pożarnych oraz w powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty) komendach straży pożarnych,
- 2) główny inspektor ochrony przeciwpożarowej (starszy inspektor ochrony przeciwpożarowej) dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa pełniących służbę w resortowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. Funkcjonariusze organów sanitarno-epidemiologicznych służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 110, 111, 113, 114, 116 i 117 Kodeksu wykroczeń,
- 2) art. 26 ust. 1 pkt 1, 2, 4 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 50, poz. 279 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),
- 3) art. 32 pkt 1, 2, 4, 5, 6, 7 i 10 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia

(Dz. U. z 1970 r. Nr 29, poz. 245 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),

- 4) art. 18 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160).

2. Upoważnienia do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Dyrektor Departamentu Zdrowia i Spraw Socjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — dla lekarzy Wydziału Profilaktyki i Lecznictwa Departamentu, dla dyrektorów zarządów zdrowia komend wojewódzkich (równorzędnych) Milicji Obywatelskiej oraz dla Szefa Wydziału Służby Zdrowia Wojsk Ochrony Pogranicza i Szefa Wydziału Służby Zdrowia Nadwiślańskiej Jednostki im. Czwartaków AL,
- 2) dyrektorzy zarządów zdrowia i spraw socjalnych komend wojewódzkich (równorzędnych) Milicji Obywatelskiej — dla inspektorów sanitarnych i lekarzy ambulatoriów powiatowych Milicji Obywatelskiej oraz dla kierowników ambulatoriów szkół Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Milicji Obywatelskiej,
- 3) Szef Wydziału Służby Zdrowia Wojsk Ochrony Pogranicza — dla szefów służby zdrowia brygad i starszych lekarzy oddziałów tych wojsk,
- 4) Szef Wydziału Służby Zdrowia Nadwiślańskiej Jednostki im. Czwartaków AL — dla starszych lekarzy oddziałów tej Jednostki.

§ 3. Upoważnienie powinno zawierać datę wydania i termin ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, powołanie podstawy prawnej, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego, oraz obszaru lub zakładów pracy, na których terenie upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez osobę wydającą oraz opatrzone pieczęcią.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 kwietnia 1962 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego przez organy sanitarno-epidemiologiczne służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz

ustalenia wykroczeń, za które można nakładać mandaty karne (Monitor Polski Nr 37, poz. 176).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Ociepka

144

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 8 maja 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urzędowego spisu leków oraz innych wykazów surowców farmaceutycznych i leków gotowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie urzędowego spisu leków oraz innych wykazów surowców farmaceutycznych i leków gotowych (Dz. U. Nr 18, poz. 99) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 dodaje się nowy pkt 3 w brzmieniu:
- „3) leków gotowych, na których sprowadzenie z zagra-

nicy w innych celach niż na własne potrzeby wymagane jest zezwolenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Urzędowy spis leków i wykazy, o których mowa w § 2, oraz ich zmiany ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w drodze obwieszczenia ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. J. Grenda

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 2 maja 1972 r.

w sprawie wyposażenia statków morskich w pomoce i przybory nawigacyjne.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do polskich statków morskich, z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej,
- 2) statków sportowych,
- 3) statków bez własnego napędu,
- 4) statków z własnym napędem mechanicznym o mocy silników poniżej 25 KM,
- 5) statków uprawiających żeglugę portową,
- 6) statków bezpokładowych — bez względu na moc silników i rodzaj uprawianej żeglugi.

§ 2. Statki morskie powinny być wyposażone w aktualne i niezbędne do prowadzenia nawigacji zestawy:

- 1) map morskich,
- 2) wydawnictw i podręczników nawigacyjnych,
- 3) przyborów nawigacyjnych.

§ 3. Zestaw map morskich znajdujących się na statku powinien zawierać:

- 1) mapy generalne i brzegowe akwenów, przez które statek będzie przepływał w danej podróży,
- 2) plany podejść do portów, do których statek będzie zawijał, oraz plany cieśnin, rzek, kanałów i wąskich przejść, przez które statek będzie przepływał,
- 3) mapy do prowadzenia nawigacji według systemów radio-

nawigacyjnych (Decca, Loran, Consol, Omega i inne), jeżeli systemy te mogą być użyte do prowadzenia nawigacji na akwenach, przez które statek będzie przepływał,

- 4) arkusze zliczeniowe, jeżeli wymaga tego trasa zamierzonej podróży.

§ 4. Minimalne zestawy wydawnictw i podręczników nawigacyjnych oraz przyborów nawigacyjnych dla poszczególnych kategorii statków, w zależności od rejonu uprawianej przez statek żeglugi, ustalają urzędy morskie w porozumieniu z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej.

§ 5. 1. Znajdujące się na statku mapy i wydawnictwa nawigacyjne powinny być odpowiednio zewidencjonowane, należycie przechowywane i bieżąco uaktualniane, stosownie do otrzymywanych informacji o zmianach.

2. Zasady ewidencjonowania, przechowywania oraz aktualizacji map i wydawnictw nawigacyjnych określają armatorzy.

§ 6. Statki, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia znajdują się w eksploatacji, oraz statki, których stępka położona została przed tą datą, powinny być dostosowane do wymagań rozporządzenia w ciągu 1 roku od dnia jego wejścia w życie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1972 r.

Minister Żeglugi: J. Szopa